

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XI. B. Virgo dolore saucia ambigit, vbinam puer fugam explicet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Omnibus vnus amor nam perstat, & errat in oris;
 Cui leue ceu punctum, sit breue mundus iter.
 Excute Virgo sinum, sinus haud vacat orbis IESV;
 Quem foris indagas, nescia corde tenes.

ELEGIA XI.

B. Virgo dolore saucia ambigit, vbinam
 puer fugam explicet.

1. *Suauius B. Virgo exposulat cum suo filio.*
2. *Varios pueri sorte labores describit.*
3. *Timorem suum e cuiusvis rei occursum depingit.*
4. *Triste augurium de futura filij morte praesagit.*

B Lande puer, spinis qui me crudelibus vris:
 Flos modo delicijs aureus ille meis,
 Euge redi, nec lude diu mi Gnae parentem;
 Ludere si fidij lusus amoris erit.
 Non puer id, pueriue sinat, mihi crede, voluptas;
 Nedum fraus tenero digna sit ista Deo.
 Sed tamen ignotus fugis, ignarusque laboris:
 Hinc error puerum fors grauat, inde labor.
 Quis scit an vmbrosæ rudis vt stetit aduena Syluæ,
 Ille latus molli molle reclinet humo?
 Aut vbi iam fontem, liquidosque e fonte susurros
 Auribus ac oculis hauserit, inde bibit?
 Aut certe vt puer est, & imago simillima flori,
 Lectitat auricomis lilia mista crœcis.
 Hinnuleo ué adludit amans, blandoque sciuro,
 Absterretque truces quo micat igne, feras.
 Siue celer celeri terit ocyor ibice rupes,
 Desertone trahit peruagus orbe moras.
 Fortè calens hospes Memphitide squallet arenâ,
 Fortè natat pernox amne papyrifero.

Fortè

Fortè Libyssa tenet Garamantide glareâ terrâ :
 Sarmatis Arctoo fors tener Vrba polo.
 Fortè Palestinas tener ille viator ad arces
 Adurgit domino, qui premit astra, pede.
 Fortè tenet Thrace, Grâis contermina campis,
 Bistonis Ægæas quâ vehit vnda rates.
 Sine pari librat fontes, & flumina ripâ,
 Sive graui nixam pondere fundat humum.
 Aureaue astrigeris intexit fræna quadrigis,
 Et rapit ignipedes fulua per altra rotas.
 Si non dura pati malit, mortisque dolores,
 In pretium mundo quo sit emenda salus.
 Quot timor inde ferit spinoso pectore curas !
 Ipsa feram, IESVS quæ mala ferre velit.
 Damula si qua tremit latrantes inrer & hastas,
 Triste mei luctus omen opinor habet.
 Si tremulo folio Zephyritide ludit in alâ,
 Sive Napæa gemens, sibila siue Dryas ;
 Si qua bidens balat desertis sola frutetis,
 Atque vlular sauas bellua rauca minas.
 Spesque, metusque pari dubium cor ventilat aurâ,
 Et trahit alterno mistus amore dolor.
 Ne qua sacrum metuo bibat impia spina cruorem :
 Si modò non, certè post ea noxa manet.
 Fortè lupos inter, meus inter & ingemet vrsos
 Agnus, inexperto qui pede lustrat iter.
 Hæ modò primitiæ, vel pignora prima doloris,
 Hæc mihi venturæ præura tela necis,
 Si pueri fuga sic torquet, flosque integer æui ;
 Quæ de morte viri spinea messis erit ?
 Spinea messis erit, quam plurimus imbuet imber :
 Sed mistus lacrymis hoc fluet imbre cruor.

ELEG. 12.